

FILEŠ

čtvrtek
10. 3. 2016
ročník 23
číslo 7

Zpravodajský čtrnáctideník Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Netradiční uvítání čínského prezidenta

Každoroční vyvěšování symbolů tibetské státnosti k oslavám 57. výročí povstání ve Lhasě nebude ovlivněno ani příjezdem hlavy Čínské lidové republiky. Letošní tiché demonstrace proti útisku tamějších obyvatel se zúčastní více než 700 obcí. Vlajku pro Tibet podpoří radnice, školy i kulturní akce.

Tibetský prapor zavlaže mimo jiné i na Nuselské radnici, kde ho dnes ve 12.30 vyvěsí Petr Štěpánek, starosta Prahy 4. V jeho stopách půjde o hodinu později i úřad tohoto městského obvodu. Celkový počet zúčastněných radnic je podle oficiálních webových stránek Spolku Lungta 753.

Vyvěšování vlajek však není jedinou formou ukázky sympatií k Tibetanům. Hnutí Amnesty International a Spolek Lungta pořádají Hlas pro Tibet, happening před čínskou ambasádou v Praze. Akce začíná v 17 hodin hrou na tibetské mísy a společným hlasem Om. V průběhu bude možnost ochutnat tamější čaj, získat informace o této kampani či vyjádřit podporu tibetskému národu zapálením svíčky, složením papírové vlaštovky či napsáním přání pro Tibetany volající po respektování základních lidských práv.

Úderem sedmé hodiny večerní rozestří Radlicnou kulturní sportovní kapely Houpací koně, Manon Meurt a DJ Floex. Na desátém ročníku koncertu s názvem Tibet žije se budou společně s organizátory snažit vybrat peníze na podporu dětské exilové ves-

Svou podporu pro tibetské občany vyjadřuje i FSV UK.

Foto Lukáš Nechvátal

ničky a školy v Biru. Na podporu půjde celý výtěžek z koncertu.

Kořeny tibetského povstání sahají až do roku 1950, kdy Čínská lidová armáda vnikla na území tehdejšího Ti-

betu a zabrala jej. Od té doby se v zemi objevovaly různé větší či menší konflikty mezi Čínskou lidovou republikou a tibetskými partyzány, které poté vyústily v událost dnes nazývanou Ti-

betské národní povstání, které se odehrálo 10. března 1959 v tibetském hlavním městě Lhasě. Protesty v různé míře závažnosti trvají až dodnes.

LUKÁŠ NECHVÁTAL, TOMÁŠ SÝKORA

Slovenské volby přinesly překvapivý výsledek s očekávaným vítězem

Ačkoliv premiér Robert Fico podle předpokladů sobotní parlamentní volby na Slovensku vyhrál, jeho vítězství má hořkosladkou příchut. Dosavadní vládní strana Smer – sociálna demokracia přišla o parlamentní většinu. Letos se pro sociální demokraty, kteří mají na kontě již čtvrté vítězství v řadě, vyslovilo necelých 29 procent voličů, nejmenší od roku 2002.

Za neúspěchem Fica je třeba hledat obecnější důvody. Smer šel do voleb z pozice vládní strany, jež navíc držela poslední čtyři roky otěže sama. Ke ztrátě důvěry voličů přispěly i korupce, problémy ve školství a zdravotnictví a protesty učitelů a zdravotních sester. Významný podíl na výsledku hlasování se dá připsat i volební účasti, nejvyšší za posledních čtrnáct let.

Fico se nachází ve velmi složité pozici a není vůbec jisté, zda potřeby v řa-

dě bude premiérem. Možnosti sestavení vlády jsou omezené. V koalici vedle sebe patrně nezasednou poslanci Smeru a hnutí Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti Igora Matoviče – lídři obou stran se vzájemně nesnášejí. Krátce po zveřejnění výsledků premiér rovněž avizoval, že nehodlá spolupracovat s krajně pravicovou Ludovou stranou Naše Slovensko Mariana Kotleby, která přesvědčila osm procent voličů a postarala se patrně o největší překvapení voleb.

Kotlebův triumf se dá označit za další úspěch krajně pravicových stran. Jeho extremistické vystupování je ještě tvrdší než rétorika francouzské Národní fronty Marine Le Penové. Netají se obdivem k fašistickému Slovenskému státu a NATO považuje za „zločineckou organizaci se zrádnými zájmy“. Mimo to navrhuje vypásání

referenda o vystoupení země z EU. K výsledkům voleb se Kotleba vyjádřil jako o „začátku nové éry a naděje, že se mu podaří zachránit Slovensko“. Otázkou zůstává před čím. Pokud má na mysli před uprchlíky, nemusí se příliš obávat – podle OECD požádalo na Slovensku o azyl v období od loňského ledna do listopadu 38 lidí, nejmenší v celé Evropské unii.

Na téma migrace vsadil ve volební kampani i Fico. Sloganem „Chráníme Slovensko“ se pokusil odvést pozornost od nedostatků v domácí politice na celounijní problémy, avšak ne s takovým výsledkem, jaký četné předvolební průzkumy i on sám očekávali. Naopak lepšího výsledku dosáhla navzdory průzkumům liberální Sloboda a Solidarita Richarda Sulíka. Dvanáctiprocentní podpora voličů jí zajistila druhý nejsilnější mandát. Sulík je v pří-

padě Ficova neúspěchu připraven sestavit koalici sám, ta by však vládní většiny dosáhla jen těsně, pokud vůbec.

Po sobotních volbách usednou v Národní radě členové osmi uskupení, mezi nimi i neonacisté a fašisté. Sestavení stabilní a proevropské vlády

bude vyžadovat spoustu času i vyjednávaní a ať už bude novým premiérem kdokoli, bude mít před sebou několik výzev. Jednou z nich bude předsednictví Slovenska v EU, kterého se země ujme letos v červenci.

MICHAL VORÁČEK

Postoje Čechů k reklamě se zostřují

Průzkum s názvem Češi a reklama mapuje postoje lidí k propagaci firem již dvacet tři let. Poslední ročník realizovaný agenturou Ppm factum na tisíci respondentech ukázal, že se dlouhodobě názory nemění, spíše částečně radikalizují. Vyrůstá počet lidí, kteří deklarují nějaký vyhraněný názor jak v pozitivním, tak negativním smyslu a ubývá těch, co ji neřeší.

V populaci je podle průzkumu 10 % lidí reklamou nadšených. Podle nich je užitečnou součástí moderního života pro nás i ekonomiku. Naopak 16 % dotázaných, jimiž jsou hlavně starší lidé, reklama vrcholně obtěžuje. Jen 12 % respondentů, zejména bohatí muži ve středním věku, ji neřeší vůbec.

Největší problém je přerušování pořadů v televizi. Průzkum uvádí zápornou reakci u 86 % dotazovaných. Specificky je pocit silnější u komerčních televizí – Novy (79 %) a Primy (69 %). Čechy dále obtěžují letáky ve schránce (56 %), na internetu (51 %) a v časopisech (46 %). Na sociálních sítích „má reklamy dost“ jen 36 % respondentů

– celkově však pocit přesycenosti od posledního roku nevzrostl.

Reklama v místě prodeje je pak jednou z mála, kterou se Češi přesycení necítí téměř vůbec. Přímou na prodejních by jí dokonce uvítali více, zejména ve formě ochutnávek. „Je to zejména kvůli tomu, že v prodejně jsou spotřebitelé v přímém kontaktu s nabízeným produktem,“ vysvětluje Daniel Jenesský ze sdružení POPAI, které se zabývá marketingem a reklamou. Při nákupním rozhodování pomáhá reklama 44 % respondentů. Významně podle průzkumu poklesl počet lidí, kteří se reklamou při nakupování neřídí vůbec. „Byť se lidé cítí reklamou přesycení, neznamená to, že by se jí neřídili,“ říká Jitka Vysekalová, prezidentka České marketingové společnosti.

Tradičně jsou lidé v Čechách velmi tolerantní k reklamám se sexuálními a erotickými motivy. Pro její zákaz je jen 8 % dotázaných. Po celou dobu pořádání průzkumu tento údaj nepřekročil 10 %. Nemravné reklamy se naopak velmi líbí 11 % respondentů.

SIMON DYTRICH

Člověk v tísní udělil cenu Homo Homini skupině Kubánců

Cenu Homo Homini, kterou Člověk v tísní každoročně vyznamenává jednotlivce nebo skupiny za prosazování lidských práv, letos získalo jedenáct kubánských disidentů.

Společně se zahájením 18. ročníku festivalu dokumentárních filmů Jeden svět proběhlo v pondělí 7. března udělení ceny Homo Homini. Tu letos získala skupina Kubánců. Společnost Člověk v tísní je ocenila za jejich odvalu a morální důslednost. I přes nátlak kubánského režimu se rozhodli ne-

emigrovat a pokračovat v boji za svobodu v jejich rodné vlasti. „Tito lidé pro nás symbolizují všechny kubánské disidenty, politické vězně a aktivisty, kteří se zasazují za demokratické reformy. Jim všem touto cestou patří naše podpora,“ říká Šimon Pánek, ředitel Člověka v tísní.

V roce 2003 Castrův režim zadržel 75 předních disidentů a disidentek a uložil jim tresty odnětí svobody až na 28 let. Díky mezinárodnímu úsilí byla většina uvězněných aktivistů

v roce 2010 propuštěna, kdykoliv je ale mohl režim znovu zadržet. Většina z propuštěných zemi opustila, jen zmíněných jedenáct stále zůstává na ostrově i přesto, že jejich životní podmínky na Kubě jsou složité.

Společnost Člověk v tísní uděluje cenu Homo Homini od roku 1994. Loňské vyznamenání si odnesla syrská učitelka a aktivistka Su'ád Nawfal, jež otevřeně vystupovala proti režimu Bašára Asada.

JAKUB PAVLOVSKÝ

Nejenom slušný Čech má problém

Jiří Černohorský hovoří před sídlem České televize.

Foto Martin Brys

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) v sobotu demonstrovala před budovou České televize na Kavčích horách.

Už jen složení demonstrujících bylo překvapivé. Kromě plešatých pánů v bomberech, které byste zde čekali asi nejvíce, ale kterých zde paradoxně bylo zhruba pět, mladíka, který si patrně

myslí, že je reinkarnací Hitlera, nebo tak něco, zde byla většina účastníků důchodového věku. Proč právě tato strana a tyto názory lákají převážně starší lidi, některé z nich možná i pamětníky nacistické totality?

Nemíním se spokojit pouze s tvrzením, že česká společnost je prostě nahnědlá, důchodci jsou senilní, prezident

a další politici nám ordinují strach, a že máme v sobě nějaké choutky po vládě tvrdé ruky.

Nedělejme s těmi lidmi to, co nám tolik vadí v případě imigrantů, Romů a kde koho, a neházejme je do jednoho pytle.

Důvody jejich nespokojenosti s Českou televizí, se stavem mainstreamových médií, popřípadě s establishmentem vůbec, jsou totiž stejně pestré, jako společnost, kterou se tady poslední čtvrt století snažíme budovat.

Část viny za tyto zmatené lidi totiž nesou i oni spravedliví držitelé pravdy, kteří svým chováním nahrávají všem těm dělnickým stranám a Ruskem financovaným serverům.

Kdyby například německá média plnila svou roli a informovala včas o silvestrovském násilí v Kolíně nad Rýnem. Kdyby švédské úřady a noviny místo ututlávání sexuálního obtěžování mladistvých na festivalech a v aquaparcích raději konaly, mnoho ze sobotních demonstrujících by asi zůstalo s klidnou myslí doma.

To, že se německá vláda dohodla s Facebookem na zpřísnění podmínek projevu, na už tak dobře kontrolované sociál-

ní síti a mazání nenávistného obsahu, je jen další vodou na mlýn antisystémovým organizacím, jako je DSSS. Někdo totiž začal udávat, co se smí říkat a co ne.

Podle šéfa berlínské kanceláře amerického listu *The Washington Post* Anthonyho Faioly, se odmítavé reakce vůči současnému stavu médií projevují i v německém prostředí.

Tamní společnost prý pocituje indoktrinaci politické korektnosti a obává se, že jejich vláda v rámci pomoci azylantům omezuje svobodu projevu.

Nemůžeme se proto divit, že lidé, kteří se cítí ohrožení a zároveň nevidí ve svých vládách a sdělovacích prostředcích ochránce, rádi sahají po alternativních stranách a zdrojích informací plných propagandy a lživých informací.

Pokud se nezmění leckdy arogantní přístup politiků a médií vůči lidem, bojících se ať už chudoby či přistěhovalců, jejich vnímání světa se nezmění.

A jedna rada na závěr: zkuste vedle komponování varovných statusů na facebooku raději navštívit své rodiče a prarodiče, promluvit s nimi o světě, probrat jejich obavy a přání. Možná konečně vykonáte dobrou věc.

MARTIN BRYŠ

Zlatá a kyselá žába znají své majitele, mezi oceněnými je i Zeman

Mezinárodní den žen se letos nesl v duchu feminismu a antisexismu. Občanské sdružení Žába na prameni totiž obnovilo udílení cen Kyselá a Zlatá žába, ke kterému došlo v úterý 8. března. Výroky hodné ocenění nominuje veřejnost, samotný výběr je pak na porotě.

Vítězem anticeny Kyselá žába za sexismus se stal prezident Miloš Zeman. Získal ji za své výroky o Čechách unesených v Pákistánu a o ženách zahalených v burkách. „Přijďme o krásu žen, protože ty budou zahaleny v bur-

kách od hlavy po paty včetně obličejů... Dovedu si představit ženy, kde by to bylo zlepšení, ale takových žen je málo a zrovna tady nikoho takového nevidím,“ pronesl.

Druhé místo obsadil redaktor deníku E15 a týdeníku Euro Pavel Páral za článek s názvem Feministky v akci, ve kterém reagoval na zrušení výstavy aktů v Akademii věd. Na třetím místě se umístila redaktorka MF Dnes Scarlett Wilková za text Genderové šílenství, který vyšel v srpnu. Dalšími nominovanými byli například bývalý prez-

ident Václav Klaus, spisovatel Ondřej Neff, protiislámský aktivista Martin Konvička či americký podnikatel a magnát Donald Trump.

Ocenění Zlatá žába za podporu rovnosti příležitostí letos ovládly reakce na již zmiňovanou výstavu aktů Women: Scenes in the Library. Ta se původně konala v knihovně Akademie věd, ale po kritice ze strany Genderové expertní komory ČR, Kongresu žen a veřejnosti se ji rozhodli stáhnout. První místo vyhrála právnička Barbora Havelková za článek Akty na akademii

– feministky nikoho umlčet nechtěly, který vyšel na serveru Lidovky.cz.

Nejspíš nejznámější reakcí na neokorektnost výstavy je článek Ženy v Česku mají být krásné a zticha. Autorkou je Silvie Lauder, která zároveň obsadila druhé místo pomyslného žebříčku. „Zcela absurdní argumentace ukazuje, že v části české společnosti stále přetrvává pojetí ženy, o němž už Masaryk před sto lety říkal, že je „zastaralé“,“ píše například v článku. Na třetím místě skončil redaktor Nového prostoru Rad Bandit. JASMIN JEŽKOVÁ

MDŽ ve znamení diskuse

V předvečer Mezinárodního dne žen promítala Česká ženská lobby ve spolupráci s Francouzským institutem v Kině 35 polský dokument *Solidarita* podle žen. Promítání filmu následovala debata s režisérkou Martu Dzido a ženami českého disentu – socioložkou Jiřinou Šiklovou, ochránkyní lidských práv Annou Šabatovou, bohemistkou a básničkou Janou Hradílkovou a předsedkyní Českého svazu žen Janou Chrzovou. Hlavní poselství filmu i diskuse se točily kolem otázky ocenění ženské práce, jak v undergroundu, tak dnes.

Dokument *Solidarita* podle žen přibližuje osudy polských žen, jež byly součástí vůdčí skupiny stávků v Gdaňských loděnicích v roce 1980, která vedla k založení *Solidarity* a změně politického režimu v Polsku. Hrdinky třeba vydávaly ilegální noviny a založili rádio, za svou činnost byly vězněny a po roce 1989 zmizely z veřejné sféry.

Solidarita se podle autorky filmu pro Poláky stala příběhem „vousatých kovbojů“ v čele s Lechem Wałęsou. „Muži dělali mýtus a patřila jim moc, ženy dělaly práci,“ vystihla Marta Dzido. „Tehdy se bojovalo za lidská práva a nerozlišovalo se, kdo je muž a kdo žena, teď je čas na ženská práva,“ popsala krok polské společnosti vpřed.

Ke srovnání polského a českého zmizení žen z politické scény se vyjádřila ombudsmanka Anna Šabatová, která byla za svou činnost v samizdatu vězněna: „Reflexe z vyjednávání Občanského fóra by byla velmi podob-

ná.“ Narazila tak na fakt, že u polského kulatého stolu a předání moci v roce 1988 zasedala pouze jedna žena.

Jiřina Šiklová přitom zmínila, že žen disidentek bylo procentuálně víc, jen nebyly vidět. „Zatloukaly se nejen před StB, ale i před partnery, kteří by se cítili divně. A bylo to dobře.“ Snižovalo to podle ní šanci na odhalení. Ženy byly většinou těmi, které přepisovaly stenografy a vyměňovaly si je v taškách v dlouhých frontách, i proto pak bylo méně signatárek Charty 77: „Ženy by nejen doma chyběly víc.“

Známa socioložka pak sama působení v politice odmítla, jako frustraci to však nebrala. Větší zastoupení žen nevidí ani dnes jako nezbytnou nutnost. „Ženy nemají potřebu se protlačovat, záleží na jejich osobní zkušenosti,“ přitakala Jana Hradílková.

Jana Chrzová poukázala na vysokou účast žen v politice komunální. „Ženy na malých městech jsou velmi aktivní, tam je to opět o té práci, směrem nahoru, ale žen ubývá.“ Podle Hradílkové, která sama na komunální úrovni působí, viditelnost jejich aktivity jiné ženy povzbuzuje, stále ale podněcuje muže. „Ženy se dnes na politickém poli identifikují se stranami, muži si můžou dovolit vystupovat sami za sebe,“ uvedla ještě Šiklová.

„Politika není vším, co drží polistopadovou společnost,“ oponovala Hradílková a vyzdvihla neziskový sektor. Cestu k docenění ženské práce vidí ve změně vnímání žebříčku hodnot a orientaci na tmelící vrstvy společnosti.

ELIŠKA MAINCLOVÁ

Kuchyně na kolech čili Food Truck Show v Praze

Na Smíchovské náplavce v Praze se představil fenomén jménem food truck. První březnovou sobotu se k řece sjelo asi padesát pojezdných restaurací, které byly připraveny nakrmit všechny zájemce. K vidění byla vozidla malá, trojkolová, ale i legendární V3S.

Od rána proudilo na prosluněnou Náplavku mnoho lidí, většina z nich mířila na první ročník akce nazvané Food Truck Show. Jedná se o jeden z dnes tolik populárních festivalů jídla. Tento je zaměřený na fenomén tzv. food trucků, restaurací na kolech, které svou mobilitu využívají právě k cestám za svými zákazníky.

Zúčastnilo se asi padesát „truckérů“, převážně z České republiky. Druhá nejpočetnější byla polská výprava,

objevila se však i maďarská, belgická či italská auta. Areálem se vznášela směs vůní ze sladkých palačinek, kterou nabourával vedle stojící karavan připravující belgické hranolky. Z celkové nabídky převažovala hlavně mexická kuchyně vyznačující se hlavně pšeničnými či kukuřičnými plackami plněnými rozmanitými ingrediencemi. Druhým nejčastějším pokrmem byly hamburgery, které jste mohli zakoupit na každém kroku. Návštěvníci si však mohli dopřát i tradiční české jitrnice, již zmíněné belgické hranolky či pečené francouzské brambory s bylinkami a sýrem.

Jak se zdá, obyvatelé Prahy stále na různé podoby food festivalů slyší. Vyčleněné prostranství bylo naplněno během krátké doby a za chvíli se již

Kontroverzní guru zahájil oslavy Mahašivarátri v Praze

Jeden z nejvýznamnějších hinduistických svátků, Mahašivarátri neboli Velká Šivova noc, připadl letos na pondělí 7. března. Tato noc je pro hinduisty, kteří věnují velkou pozornost lunárnímu kalendáři, požehnaná, jelikož úplněk a novolunní má dle starých kultur mocné účinky. Zatímco České hinduistické společenství připravilo oslavu tohoto svátku v Lucerně, Spolek přátel Indie zorganizoval autentické Mahašivarátri v Novoměstské radnici.

Večer zahájila tanečnice Kripá Dévi klasickým indickým tancem bharatanátjam, který vypráví příběhy o bohu Šivovi. Na hudebním programu byly klasické karnátské zpěvy s klavírními variacemi, zpěvy manter žáků Šrí Chinmoye. Vystoupila také Vidžaja Mirilája s tradičními hinduistickými písněmi. V evropské verzi je zahráli manželé Havlovi. K jejich vystoupení se připojil výrazový tanečník ze Švýcarska Thomas Mettler.

Mimo plán oslavu navštívil také Svámídhí Mahéšvaránanda, který prováděl obdobnou slavnost v Lucerně. Jogínský guru a zakladatel systému Jóga v denním životě, který v minulosti v Rakousku a Slovinsku čelil několika obviněním ze sexuálního zneužívání svých žáček, promluvil k věřícím. Ve svém projevu vyzdvihoval boha Šivu, který je podle něj všudypřítomný a patří k nejskromnějším bohům.

Vrchol večera představoval klasický obřad Šivalingam púdža (posvátné polévání), kterého se zhostil učenec Prakash Shankaran z Tamilnádu. V závěru slavnosti proběhlo přátelské setkání představitelů různých světových náboženství a duchovních komunit, aby tak přispěli ke světovému míru.

LUCIE BEČVÁŘOVÁ, ANETA ŠERÁKOVÁ

České lvy ovládlo drama Kobry a Užovky, odneslo si šest cen

Hádek & Hádek

Foto archiv

Slavnostní galavečer udílení českých filmových a televizních ocenění se konal v sobotu 5. března v Rudolfinu. Nejvíce oceněným filmem se stalo drama Kobry a Užovky, které si odneslo šest sošek. Česká filmová a televizní akademie (ČF-

TA) nově rozdala i tři ceny v oblasti televizní tvorby. Večerem provázela rozhlasová moderátorka Lucie Výborná.

Přesně týden po amerických Oscarech předala svá ocenění i Česká filmová a televizní akademie. Český lev

se letos konal v sobotu 5. března ve Dvořákově síni pražského Rudolfinu. Šanci získat prestižní ocenění dostalo 42 celovečerních hraných, animovaných a dokumentárních filmů, které byly uvedeny do distribuce v roce 2015. Novinkou letošního ročníku bylo udílení cen za televizní tvorbu, zastoupenou ve třech kategoriích. Nově byla také zavedena cena za mimořádný počín v oblasti audiovizu.

Během večera udělila česká akademie kolem dvaceti cen v oblasti filmu i televize. Nejúspěšnějším filmem večera se stalo drama Kobry a Užovky, které zvítězilo v šesti kategoriích. Odneslo si tři ceny za herecké výkony – nejlepší herečka ve vedlejší roli pro Lucii Žáčkovou a herci v hlavní a vedlejší roli pro bratry Kryštofa a Matěje Hádkovy. Za Kobry a Užovky získali ocenění také kameraman Petr Koblovský a režisér Jan Prušinovský. Snímek zvítězil i v kategorii nejlepší film. Drama dostalo mimo jiné cenu již při

nominacích na tiskové konferenci ČFTA i nestatutární ocenění za nejlepší plakát a cenu filmových fanoušků.

Novými kategoriemi byly tři ceny za televizní tvorbu. Nejlepším televizním filmem nebo minisérií se stal životopisný televizní snímek Americké dopisy. Sošku za nejlepší dramatický televizní seriál si odnesl thriller z produkce HBO Mamon. Cenu za nejlepší dokumentární televizní film nebo seriál získala Filmová lázeň, dokument o historii padesáti filmových ročníků Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary. Další novinkou letošního ročníku byla cena za mimořádný počín v oblasti audiovizu, kterou si odnesl komediální pořad Kancelář Blaník.

Českého lva za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli si odnesla Alena Mihulová za psychologické drama Domácí péče, které mimo jiné zastupovalo českou filmovou tvorbu i na

amerických Oscarech. V oblasti zvuku a kostýmů dominovala komedie Schmitke. Pohádka Sedmero krkavců si odnesla tři ceny, a to za nejlepší kostýmy, masky a scénografii. Za komedii Ztraceni v Mnichově získali cenu Vladimír Barák za nejlepší střih a Petr Zelenka za scénář. Cenu Magnesia za nejlepší studentský film získal Ondřej Hudeček za krátkometrážní queer romanci Furiant. Mezi další oceněné patřila Jana Ševčíková, které přinesl sošku za nejlepší dokument film Opři žebřík o nebe. Mimořádným přínosem letos českou kinematografii obohatil Stanislav Milota.

Ročníkem s číslem 23 provázela moderátorka Lucie Výborná. Vítězům letos předali ceny přední čeští akademici. Nominovaní na žádost v krátkých medailoncích řekli, co je inspirovalo k jejich tvorbě. Večer uspořádala Česká televize ve spolupráci s Českou filmovou a televizní akademií.

ANJA VEREM

Poslechovost Vltavy klesá, Radio Wave má odpůrce

Rada Českého rozhlasu a Český rozhlas uspořádaly ve středu 9. března veřejnou debatu o budoucnosti kulturní stanice Vltava. Osobnosti z řad zaměstnanců i externích odborníků během večera diskutovaly o současné podobě Vltavy i jejím směřování. Stanice v květnu 2014 změnila programové schéma a dlouhodobě jí klesá poslechovost.

„Tak jako se staráme o zámky a hrady, musíme pečovat o odkazy Brahmsa, Beethovena, Dvořáka nebo Smetany. To je náš úkol, nikdo jiný ho za nás nesplní,“ prohlásil v úvodním projevu šéfredaktor ČRo Vltava Lukáš Hur-

ník. Hudba nyní v programu tvoří 60 %, doplňuje ji mluvené slovo v podobě rozhlasových her, literatury i kulturní publicistiky.

Poměr mluveného slova a hudby patřil k hlavním tématům debaty. Diskutovalo se také o tom, zda má stanice být skanzenem nejvyšší kultury a nositelem hodnot, nebo se otevřít širšímu publiku. „Do poloviny roku 2014 Vltava cílila na expertního posluchače vážné hudby. Na vrcholu poslechovosti jsme však provedli zásadní změnu schématu a zaměřili se na obecného kulturního posluchače,“ tvrdí Hurník. To se odrazilo i na složení a očekávání

publika, jak ve své prezentaci doložil specialista ČRo na výzkum a analýzy Václav Hradecký. Nejvíce zastoupenou věkovou kategorií posluchačů zůstává nejstarší generace, lidé však častěji ladí proto, aby si rozšířili obzory.

V závěru debaty reagovali panelisté na podněty z publika. Vlnu reakcí vyvolal názor posluchače na hodinové vysílání Radia Wave v programu Vltavy, které podle něj do hlavního vysíláního času kulturní stanice nepatří. Prostor byl i pro otázky o digitalizaci, problematice autorských práv nebo rozšíření týmu publicistické sekce.

VENDULA VRBOVÁ A ŠÁRKA TMĚJOVÁ

Každodenní život objektivem žen bez domova

Tři roky fotilo na jednorázové fotoaparáty jedenáct žen žijících na ulici svůj život – ubytovny, azylové domy, přátele, zvířata, ale i věci pro běžného člověka naprosto všední, jako postel, plná lednička, skříň či knihy. Vybrané fotografie mohou nyní návštěvníci vidět na výstavě s názvem Můj svět bez domova ve foyer Národní technické knihovny, která potrvá do 8. dubna.

„Byl to experiment. Vůbec jsme nevěděli, co se stane. Netušili jsme, do jakých světů nás ženy pustí. Nezadávali jsme žádné téma, chtěli jsme, aby

si naše spolupracovnice zvolily, co budou fotit,“ vysvětluje autor projektu a výzkumník Rad Bandit. „Když se nám pak vyvolané filmy vracely, zjistili jsme, že v rukou držíme skutečný poklad,“ dodává.

„Když jsem dostala do ruky fotoaparát, říkala jsem si, proboha, co já mám fotit. Pak jsem začala fotit všechno, co jsem uznala, že je součástí mého života,“ říká jedna z fotografek.

Výstava amatérských fotografií je věnována Stáně, jež v průběhu projektu zemřela násilnou smrtí za nejas-

ných okolností. Expozice je spolu s přípravovanou knihou, která vypráví životní příběhy žen bezdomovkyň a v níž se objeví další, dosud nezveřejněné snímky, součástí rozsáhlé studie.

Výstavu zorganizovala společnost Jako doma, která se snaží upozorňovat na genderové aspekty bezdomovectví, odstraňovat stereotypy a zapojit ženy do činností organizace. Jednou z nich jsou například Kuchařky bez domova, které by měly na podzim letošního roku otevřít vlastní bistro.

MICHAELA PAVLISOVÁ

Wohnouti slaví dvacítku svou krásnou novou knihou

Známa česká kapela Wohnout se pohybuje na hudební scéně již 20 let. Toto významné jubileum nenechali členové Wohnoutů bez povšimnutí a vydali knihu Sladkých dvacet, která mapuje celou historii kapely. Pokřtili ji 3. března v pražském Rock Café.

Wohnouti poprvé vystoupili na veřejnosti v červnu roku 1996 v rockovém baru Futurum v Praze. „Dvacet let není zas tak moc, ale zase ne úplně málo. Jako kapela už máme pět let občanské průkaz, ale k dospělosti máme zatím daleko. Tohle jubileum bereme spíš jako krok na další schod historie, po který jdeme,“ komentují svou dvacetiletou existenci.

Nápad vydat knihu vznikl již v roce 2014. Sladkých dvacet zaznamenává vzpomínky od dětství, prvního kontaktu s hudbou a prvního koncertu až po vyprodané koncerty. Kniha obsahuje také velké množství archivních fotografií a informací z hudebního zákulisí. Texty sepsal člen kapely Matěj Ho-

mola, grafiky se ujal jeho bratr Honza.

Sladkých dvacet se od běžných knih liší. Obsahuje totiž QR kódy, díky nimž se mohou čtenáři dostat k mnoha audio a video materiálům, například záznamům z koncertů. Kniha není určena pro širokou veřejnost, ale pouze pro fanoušky. Lze si ji zakoupit tedy jen na koncertech, ve vy-

braných skateshopech a online knihkupectvích.

Křest proběhl 3. března v pražském klubu Rock Café, den na to v Jihlavě skupina odstartovala svou velkou výroční šňůru. Na té se objeví nový playlist, hostem všech koncertů, vyjma Brna, bude skupina Poletíme?.

ELIŠKA CHOCHOLOVÁ

Zvrácené kino na Žižkově

Pražské kino Aero zahájilo 8. března dvanáctý ročník Festivalu otrlého diváka a proměnilo se tak v dům hrůzy. Pro letošní ročník vybrali organizátoři celkem 17 nejpůsobivějších filmů napříč okrajovými žánry a historií kinematografie. Nejedná se o divácké filmy, ale o filmy, které mohou během jednoho dne zhlédnout až šest filmů.

„Virózu, která řádí v české kotlince, nelze nadále nečinně přehlížet, a tak jsme letošní dvanáctý ročník pojali co by příležitost k prevenci a poučení ve směru nákaz,“ komentuje letošní téma jeden z dramaturgů přehlídky Jiří Fligl. Otevíracím snímkem přehlídky se stal americký film z roku 1991 Ocel a krajky, který společně s předfilmem Pan opice navodil podle organizátorů „běčkovou, céčkovou a péčkovou“ atmosféru celého festivalu. Stálý tým dramaturgů ve složení David Čeněk, Jiří Fligl, Petr Šaroch a Antonín Tesař

se letos rozhodl pro široké téma epidemie.

Celý projekt doplňuje několik doprovodných akcí, například živá show tetovaciho a piercingového studia Hell nebo tzv. interaktivní projekce, ve kterých se často musí zapojit i publikum v sále. Netypická filmová přehlídka se stává rok od roku populárnější a přerůstá hranice pražského Žižkova. Dává tak šanci i brněnským otrlcům, ti mohou v kině Scala v pátek 18. března zhlédnout tři filmy.

Organizátoři se rozhodli zpřístupnit projekce od 15 let nebo s doprovodem. Vybrané snímky jsou pouze pro plnoleté. Letošní přehlídku uzavře veřejně-dinosaurí raut po posledním filmu Carnosaurus, který bude promítán v neděli 13. března od 20 hodin.

ROZÁLIE KLOUČKOVÁ
A NIKOLA PÁLENÍČKOVÁ

Simple Plan Prahu opět nezklamali

Malou sportovní halu v sobotu 5. března rozezněly tóny pop-punku. Kanadská skupina Simple Plan sem přijela představit nedávno vydanou desku 'Taking One For The Team'. Fanouškům dokázali, že i po 17 letech vystupování jsou stále plni energie a dokážou předvést show, na kterou nikdo jen tak nezapomene.

Kapela Simple Plan na české pódium zavítala již potřetí, naposledy Prahu navštívila v roce 2011. Tentokrát se v jejich repertoáru objevily především písně z nejnovějšího alba 'Taking One For The Team', které světu představili 19. února, skupina však nezapomněla ani na hity z alb předchozích – lze jmenovat například 'I'm

Just A Kid' či 'Welcome To My Life', skladbu, která kapelu nejvíce proslavila.

O zahájení koncertu se postaraly hned dvě kapely – Simple Plan si jako své předskokany vybrali londýnskou skupinu The Bottom Line a kalifornskou Ghost Town. Obě skupiny jsou stylově hlavní kapele velmi podobní, a tak návštěvníky skvěle připravili na nejvíce očekávanou část večera. Samotní Simple Plan pak na pódium nastoupili v půl desáté a svými hity fanoušky bavili až do jedenácté hodiny. Hodinou a půl dlouhým vystupem se postarali o skvělý pop-punkový zážitek – všechny písně byly nabitě energií a to se projevilo i na reakcích publika. V průběhu večera kapela perfektně komunikovala s publikem, padlo dokonce i několik českých frází a návštěvníci kapelu za každou píseň odměnili bouřlivým potleskem. Sobotní rockový večírek lze označit za velice povedený. Koncert byl bez chyby i po technické stránce a nic tak nebránilo si ho užít jak publiku, tak samotné kapele.

KLÁRA MALISOVÁ

Hudební skupina Wohnout se svou novou knihou vzpomínek Sladkých dvacet.
Foto archiv

Penaltu bude příště kopat brankář, říká plzeňský trenér Krejčí

Jan Kovařík (vlevo) a Patrik Hrošovský před třetím plzeňským gólem.

Foto archiv

Sparta otočila zápas a porazila Boleslav

Sparta a Mladá Boleslav s jistotou přímého postupu do play-off odehráli v pátek 4. 3. v pražské O2 Areně závěrečné 52. kolo hokejové extraligy. Oba týmy před bojem o titul šetřily některé hráče, kteří byli v poslední době zranění. I přesto více než 8000 diváků vidělo kvalitní zápas. Boleslav ještě v polovině hry vedla 4:1, Sparta ale dokázala pěti góly v řadě utkání otočit, vyhrála 6:4, vyrovnala 110 body klubový rekord a dostala se jako jediný extraligový tým na hranici 200 gólů za sezónu.

„Utkání se vyvíjelo hodně nepříznivě, takže si cením toho, že jsme to takhle otočili i v zápase, kde vlastně už o nic nešlo,“ zhodnotil zápas spartánský trenér Josef Jandač.

Ten musel přihlížet tomu, jak se jeho tým od začátku zápasu bránil převaze soupeře. V 7. minutě prohrávali domácí 0:1, když Tomáš Hyka přihrál zpoza brány na neobsazeného Zdeňka Kubice.

Sparta sice po chvíli vyrovнала v přesilovce gólem Jana Hlaváče na 1:1, přesto šli hosté před sirénou do vedení, když minutu před koncem skóroval Hyka. „Dostal jsem parádní nahrávku od Matěje Stříteského, bylo to jen o tom, jestli trefím, nebo ne,“ okomentoval gól do šatny boleslavský střelec.

Ani ve druhé třetině se nedokázali Pražané herně zvednout, což hosté potrestali dvěma rychlými góly Radana Lence a Michala Bárty. Kanadský gólman ve službách Sparty Danny Taylor poté přenechal místo v brankovišti zkušenějšímu Tomáši Pöpperlemu. Po čtvrtém inkasovaném gólu si vzal spartánský kouč time-out. „Hráli jsme lehkovážně, málo bojovně. Trenér nám k tomu něco řekl a nám se pak povedlo to rychle otočit,“ komentoval situaci spartan Lukáš Klimek. Právě on byl jedním z hlavních strůjčů obrátu, když minutu po trefě Petra Kumstáta snižoval již na 3:4, ve třetí třetině navíc přidál rozhodou-

jící gól, po přihrávce Daniela Příbyla využil přesilovku. Výhru ještě ztvdil Michal Dragoun.

Díky vítězství 6:4 vyrovнала Sparta 110 body klubový rekord ze sezóny 2013/2014. Jako jediný tým v letošní extralize se dostali na hranici 200 gólů za sezónu. Navíc si spartánský útočník Lukáš Pech připsal 400. bod v extralize. „Je to samozřejmě krásný, doufám, že to bude pokračovat. Ale osobní statistiky teď jdou vedle a jdeme za tím týmovým výkonem,“ řekl po zápase Pech k dosaženému milníku.

Sparta měla již před zápasem jisté 2. místo, Boleslavští končí v extralize na 6. příčce a ve čtvrtfinále je čeká Hradec. „V závěru nám bohužel scházely síly, ale jsme spokojeni s tím, co jsme tu dnes předvedli. Play-off je nová soutěž, doufáme, že se nám stihne uzdravit družstvo a Hradec poškádlíme,“ řekl po zápase asistent trenéra Boleslavi Marian Jelínek.

JAKUB BOROVSKÝ

Spartánská radost.

Foto archiv

Čeští tenisté porazili Německo, postupují do čtvrtfinále Davis Cupu

Lukáš Rosol rozhodl o postupu v závěrečné dvouhře, když v hannoverské hale hladce přehrál Alexandra Zvereva. Dva body českému mužstvu zařídil Tomáš Berdych, který nejprve v pátek porazil Zvereva, další vítězství přidal v sobotním deblu s Radkem Štěpánkem. Češi slaví postup do čtvrtfinále, kde se utkají s týmem Francie.

V úvodním zápase svedl Lukáš Rosol s Philippem Kohlschreiberem vyrov-

nanou bitvu, kterou však nakonec prohrál 3:2 na sety. Pět setů nabídlo i druhé utkání, ve kterém se Tomáš Berdych trápil s osmnáctiletým Alexandrem Zverevem. Nakonec ho však po čtyřech a půl hodinách zdolal 3:2.

Do čtyřhry nastoupila podle předpokladů dvojice Berdych–Štěpánek. Na druhé straně pak Kohlschreiber s Philippem Petzschnere. Zápas byl velmi vyrovnaný a o vítězství vždy rozhodoval

jediný brejk v každé sadě. Ten pokaždé získali čeští hráči a vyhráli 3:0 na sety.

Nedělní souboj jedniček Berdycha s Kohlschreiberem poznamenalo zranění českého hráče. Ten si hned ve druhém gamu poranil stehenní sval a musel utkání skrečovat. V poslední dvouhře zvítězil Rosol nad Zverevem a zajistil Čechům postup. V další fázi narazí na Francii, která smetla Kanadu 5:0.

ZUZANA BOROVÁ

Nepřímý souboj o prvenství v nejvyšší fotbalové soutěži pokračoval i v jejím dvacátém kole. Vedoucí Plzeň po přesvědčivém výkonu na svém hřišti zvítězila proti Příbrami 4:0. Nezaváhala ani Sparta a na Letné v nastavení porazila Jablonec 2:1.

Skóre otevřel František Rajtoral, který se v sestavě Plzně objevil po několika zápasech. Hosté během prvního poločasu zvyšovali tlak. Zblízka střelící Valerijs Šabala plzeňského brankáře překonat nedokázal, a proto se do šaten odcházelo za stavu 1:0. „Domáci v prvním poločase kombinovali a my jsme stíhali rozkládat jejich útoky ještě v zárodku. Dokonce jsme si vytvořili i dvě příležitosti. Celkově bych z naší strany poločas zhodnotil jako dobrý,“ řekl po zápase hlavní trenér hostů Pavel Tobiáš.

Ve druhé půli po přesně načasované přihrávce se před příbramským brankářem objevil osamocený Michal Ďuriš, který zvýšil na 2:0. „Když jsem v první části trefil tyčku, říkal jsem si, že mi to není souzené. Gól jsem dát chtěl, takže jsem rád, že tam padl,“ řekl plzeňský útočník, který v této sezóně zaznamenal již dvanáctou trefu. V 51. minutě Jan Kovařík zvýšil z přímého kopu na 3:0.

O pět minut později fauloval hostující obránce Tomáš Zápotočný ve vápně střelce druhé branky, a tak hlavní sudí

nařídil pokutový kop. Ďuriš, který se k balonu postavil, však branku minul. „Musíme najít psychicky odolného hráče, který bude pokutové kopy proměňovat,“ komentoval další nezdařenou penaltu trenér domácích Karel Krejčí. V závěru utkání ještě upravil skóre ve prospěch domácích Tomáš Hořava, a Plzeň tak porazila Příbram 4:0.

Sparta v generálce na osmifinále Evropské ligy nezačala dobře a doma proti Jablonci prohrávala po gólu Jána Greguše z 10. minuty. Domáci zásluhou brankáře Davida Lafaty a Lukáše Váchy otočili průběh utkání a zvítězili 2:1. „Asi jsem ještě nedal hezčí gól. Ale hlavní je, že jsme udělali tři body. Zasloužili jsme si to,“ řekl po utkání Vácha.

V duelu Mladé Boleslavi se Slavií byli domácí lepší týmem a vyhráli 2:1. „V prvním poločase jsme měli hru pod kontrolou. Až v závěru, kdy už jsme vedli 2:0, udělala Slavia změny a my na jednu nedokázali udržet míč. Ale jinak musím hráče pochválit,“ hodnotil trenér Karel Jarolím.

Liberec pouze remizoval se Slováckem 0:0 a propadl se na čtvrtou pozici. Jihlava v zápase o udržení přehrála Olomouc 2:1, Bohemians remizovali s Teplicemi 1:1.

KATEŘINA ZOUBKOVÁ,
MAREK ČERNOVSKÝ

Šarapovová dopovala, hrozí jí čtyři roky bez tenisu

Osmadvacetiletá Ruska Maria Šarapovová čelí mimořádným komplikacím. Na tiskové konferenci v Los Angeles oznámila, že její dopingový test z lednového Australian Open byl pozitivní. Bývalé světové jedničky hrozí až čtyřletý zákaz činnosti.

Podle dopisu Mezinárodní tenisové federace hráčka užívala látku meldonium (přípravek ke zlepšení krevního oběhu), která je od letošního roku zakázaná. Šarapovová ale vyvrátila spekulace ohledně konce kariéry, které před tiskovou konferencí proběhly médií. „Kdybych chtěla oznámit konec, nedělala bych to v hotelu v Los Angeles s tímto docela ošklivým kobercem,“ odlehčila celou situaci. Následně se omluvila fanouškům a uvedla, že na kurty se chce vrátit co nejdříve.

Hráčka kvůli přečinu přišla o tři velké sponzory. Aféra názorově rozděluje

i sportovce. Za Rusku se postavila například legenda Martina Navrátilová, naopak její pochybení odsoudil cyklista Bradley Wiggins.

JIŘÍ KORDÍK

Maria Šarapovová.

Foto archiv

Trenér Jandač nominoval na Světový pohár, Jágr zatím chybí

Josef Jandač oznámil ve středu 3. března šestnáct jmen hokejistů, kteří byli zařazeni do předběžné nominace na nadcházející Světový pohár v Kanadě. Jedná se o tři brankáře, čtyři obránce a devět útočníků. Turnaj bude probíhat na podzim letošního roku v Torontu.

Trenérský štáb české reprezentace měl stejně jako další týmy za úkol sestavit předběžnou nominaci, která čítá 16 hráčů. Realizační tým zvolil variantu se třemi brankáři a třinácti hráči do pole, s tím, že si nechali větší prostor pro doplnění obránců a útočníků.

S tvorbou soupisky pomáhaly hlavněmu trenérovi i nové posily z řad bývalých reprezentantů. Výběr bude doplněn 1. června dalšími sedmi jmény. V sestavě zatím není Jaromír Jágr, kterému nechávají trenéři na rozhodnutí čas.

VLADIMÍR GREBENNIKOV

FLEŠ

šéfredaktor: Jonáš Klos

editoři: Karolína Fialová, Daniel Platil, Kristýna Vlasáková, Šimon Tittel • korektori: Karel Bělohoubek, Kateřina Navrátilová, Klára Mališová, František Typovský •

redakce: Lucie Bečvářová, Karel Bělohoubek, Zuzana Borová, Jakub Borovský, Martin Brys, Marek Černovský, Šimon Dytrych, Karolína Fialová, Vladimír Grebennikov, Eliška Chocholová, Jasmin Ježková, Jonáš Klos, Rozálie Kloučková, Jiří Kordík, Eliška Mainclová, Klára Mališová, Kateřina Navrátilová, Lukáš Nechvátal, Nikola Páleníčková, Michaela Pavlovská, Jakub Pavlovský, Daniel Platil, Tomáš Sýkora, Štěpán Šanda, Aneta Šeráková, Šimon Tatiček, Šimon Tittel, Sárka Tmějová, František Typovský, Anja Verem, Kristýna Vlasáková, Michal Voráček, Vendula Vrbová, Kateřina Zoubková